

DIERENDAG

Lieke wordt wakker van het gefluister naast haar.

Mama staat naast haar. 'Vandaag is een belangrijke dag op school,' zegt ze zacht.

Lieke weet gelijk welke dag het is. Vandaag is het dierendag! Lieke springt uit bed en doet haar warrige krullen goed.

Lieke mag vandaag vertellen over haar huisdieren. Ze heeft twee schildpadden; Kiki en Kiko. Vorig jaar waren de schildpadden nog zo klein als een postzegel. Nu passen ze nog maar net in Liekies hand.

Samen met papa heeft ze van alles opgezocht over schildpadden. Ze heeft hard gewerkt aan het maken van een mooie tekst.

Lieke voelt een gekke kriebel in haar buik. Ze vindt het altijd spannend om voor de klas te vertellen. Haar klasgenoten lachen meestal zodra ze begint. De vorige keer, tijdens haar boekenbeurt, hoorde Lieke haar klasgenoten fluisteren dat ze altijd zo stottert. Ze deden dit zo zacht dat de juf het niet hoorde. Daarna is het stotteren alleen maar erger geworden.

De moeder van Lieke onderbreekt haar gedachten. 'Kom Lieke, we moeten nu echt gaan.'

Snel doet Lieke de foto van Kiki en Kiko in haar tas. Die gaat ze straks aan haar klasgenoten laten zien. Ze hoopt dat haar klasgenoten haar nu niet zullen uitlachen.

Nadat Lieke haar ontbijt heeft opgegeten, fietst ze samen met mama naar school. Na een paar minuten komt Lieke Isabel tegen. Isabel is haar hartsvriendin. Vrolijk begroeten ze elkaar. Isabel heeft rood gekruld haar en altijd gekleurde kleren aan. Vandaag draagt ze een felrode jas. Lieke en Isabel zien elkaar vaak na

schooltijd. Dan gaan ze samen naar haar slaapkamer en vertellen ze elkaar hun diepste geheimen.

‘Over welk dier ga jij vertellen?’ vraagt Isabel aan Lieke.

Lieke moet moeite doen om Isabel bij te houden. ‘Over Kiki en Kiko!’

‘Dat had ik kunnen weten,’ zegt Isabel lachend. ‘Raad eens waar ik over ga vertellen?’

Op dat moment voelt Lieke ineens iets tegen haar rug drukken. Er prikt iets tegen haar schouder. Ze schrikt ervan en knijpt in haar rem. Ze vliegt bijna over haar fietsstuur heen.

‘Aaah, er beweegt iets in mijn tas!’ roept Lieke hard.

Isabel kijkt verschrikt op. ‘Doe snel je rugzak af!’

Lieke gooit met een bang gezicht haar tas op de grond. Lieke en

Isabel kijken er beiden naar. Ze durven hem niet aan te raken.

‘Er is niks hoor, Lieke. Ik denk dat het de zenuwen zijn,’ zegt mama.

Lieke kijkt boos richting mama. ‘Ik voelde echt iets bewegen, hoor.’

Ook Isabel protesteert. ‘Luister nu naar Lieke. Het zal wel kloppen wat ze zegt.’

Liekes moeder kijkt vragend. ‘Meiden jullie hebben een grote fantasie. We zijn al laat. Laten we snel doorfietsen.’

Op het schoolplein aangekomen geeft mama een knuffel aan Lieke. ‘Veel plezier vandaag. Fiets je vanmiddag zelf terug naar huis?’

‘Is goed, tot vanmiddag,’ zegt Lieke met een nors gezicht.

Lieke vindt het niet leuk dat mama haar niet gelooft.

‘Zal ik even in mijn tas kijken?’ vraagt Lieke aan Isabel.

‘Ja, ik zou het doen!’ antwoordt Isabel.

Lieke kijkt in haar tas en ziet eerst niets gek. Als ze nog eens goed kijkt, valt het haar op dat haar broodtrommel bovenop ligt. Ze weet zeker dat ze die onder in haar tas heeft gestopt.

‘Mijn broodtrommel lijkt verplaatst,’ zegt Lieke vol ongeloof.

‘Dat is raar.’ Isabel krijgt er de kriebels van.

Lieke kijkt nog eens in haar tas, maar ziet verder niets.

‘Ik snap er niets van. Laten we toch maar naar de klas gaan voor we te laat zijn,’ zegt Lieke terwijl ze de broodtrommel terugduwt.

Lieke vindt het maar gek. De tas lijkt veel voller te zitten dan toen ze de tas inpakte.